

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ (Μαρκ. 2, 1-12)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Άγιο Νικόλαο Πρεβέζης, στις 15/3/1996)

1. Τι μας λείπει;

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο, ότι ενώ ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός βρισκόταν σε ένα χωριό και δίδασκε, του πήγαν έναν παράλυτο, να τον θεραπεύσει. Αλλά δεν υπήρχε τρόπος να ανοίξουν δίοδο ανάμεσα στον κόσμο, για να περάσουν τον άρρωστο. Τόσοι πολλοί άνθρωποι ήταν και με τόση αφοσίωση άκουγαν τον λόγο του Θεού.

Τότε αυτοί που τον μετέφεραν, ανέβηκαν στη στέγη, άνοιξαν τα κεραμίδια και κατέβασαν τον άρρωστο με σχοινιά μπροστά στο Χριστό.

Φανταστείτε αναστάτωση! Τραβούν σχοινιά, μεριάζουν κεραμίδια, ξεκαρφώνουν καδρόνια... Και ο κόσμος ακούνητος προσέχει τον Χριστό.

Ερώτημα: Αν είμαστε εμείς, θα είχαμε την ίδια καλή διάθεση να ακούμε με τόση αφοσίωση τον λόγο του Θεού;

Όχι; Τότε τι μας λείπει εκτός από την καλή διάθεση; Πίστη; Υπομονή; Ταπείνωση; Όλα; Ό,τι και να μας λείπει, κακό είναι.

Πρέπει να καλλιεργούμε τον εαυτό μας, ώστε μέσα στην Εκκλησία την ώρα της προσευχής, την ώρα της διδασκαλίας, όλα να είναι στραμμένα στο Θεό, τίποτε στον κόσμο. Τίποτε στον άλλο άνθρωπο, εκείνη την στιγμή. Όλα στο Θεό. Και να είμαστε με τα αυτιά του σώματος και της καρδιάς ανοιχτά. Για να μπει μέσα μας το φως του Θεού.

2. Θα ελέγξουμε τον Θεό αν τα λέει καλά;

Κατέβασαν λοιπόν τον άρρωστο για ποιά σκοπό; Για να τον θεραπεύσει ο

Χριστός. Και ο Χριστός λέει:

-Τέκνον, αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου. Παιδί μου, συχωρεμένος να είσαι. Συχωρεμένες οι αμαρτίες σου.

Οι άνθρωποι, όταν άκουσαν τα λόγια αυτά απόρησαν.

-Μα Χριστέ μου, δεν στον φέραμε εδώ για να του συχωρήσεις τις αμαρτίες. Εμείς φέραμε τον παράλυτο, για να τον κάνεις καλά. Άσ' τις αμαρτίες στην άκρη. Και πέσε καμιά άλλη κουβέντα. Άπλωσε το χεράκι Σου πάνω του. Σταύρωσέ τον. Διάβασέ του ό,τι θέλεις. Πέσ' του ό,τι θέλεις. Για την υγεία του· να γίνει καλά.

Ο Χριστός είπε «τέκνον αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου», γιατί ήθελε να μας διδάξει κάτι βαθύτερο. Και εκείνους τότε και εμάς σήμερα. Ότι δηλαδή αιτία της αρρώστιας είναι η αμαρτία. Αν δεν υπήρχε αμαρτία, δεν θα υπήρχαν αρρώστιες. Γιατί ο Θεός έφτιαξε τον άνθρωπο να ζει στον Παράδεισο χωρίς αρρώστιες, χωρίς πίκρες, χωρίς θάνατο. Γι' αυτό όταν διαβάζουμε τις ευχές στους κεκοιμημένους, και μιλάμε για την Βασιλεία του Θεού, στην οποία θα αποκατασταθεί εκείνο που χάσαμε με την αμαρτία, λέμε «θα πάμε εκεί όπου ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, ούτε θάνατος αλλά ζωή ατελεύτητος».

Αυτό ήθελε ο Θεός. Αλλά ήλθε η αμαρτία και έφερε όλα τα κακά. Και το χειρότερο από όλα τον θάνατο.

Όταν ακούει κανείς τα λόγια αυτά του Χριστού, με τα κριτήρια τα οποία έχει μέσα στο μυαλούδάκι του σαν φτωχός άνθρωπος, λέει: «Άκου πράγματα. Αυτά λένε και οι παπάδες. Όμως άλλη είναι η πραγματικότητα».

Αδελφέ μου. Την σοφία σου την βάζεις ίσα με την σοφία του Θεού; Και πας να ελέγξεις τον Θεό αν τα λέει καλά; Και να του πεις ότι κάνει λάθος; Αυτό δεν είναι κάτι το πολύ στραβό; Δεν είναι πια απιστία; Δεν είναι τύφλωση;

Λέει λοιπόν ο Χριστός: Προϋπόθεση και αρχή και αιτία της αρρώστιας, είναι η αμαρτία. Εάν δεν σβύσει ο άνθρωπος από μέσα του την αμαρτία, που είναι η αρρώστια της ψυχής, ούτε το σώμα θεραπεύεται.

Αλλά υπάρχει αρρώστια της ψυχής; Και τι είναι;

Όταν έχουμε κάτι, πηγαίνουμε στο γιατρό. Τι έχουμε, δεν ξέρουμε.

Καταλαβαίνουμε μόνο ότι δεν πάμε καλά. Γιατί έχουμε ατονία, γιατί μας πονάει κάτι κτλ. Πάμε στο γιατρό και εκείνος μας το λέει. «Αυτό έχεις». Μερικές φορές, άλλο νομίζουμε ότι πονάει, άλλο πονάει στην πραγματικότητα.

Έτσι βρίσκει ο γιατρός.

Άλλο σκεπτόμαστε ότι μας φταίει, άλλο βρίσκει ο γιατρός ότι φταίει. Γιατί το βρίσκει ο γιατρός; Γιατί ξέρει καλύτερα από μας...

Και στα πνευματικά το ίδιο συμβαίνει.

Υπάρχει ένας άνθρωπος που υπολογίζει ότι κάτι τον πονάει, εσωτερικά, πνευματικά, αλλά κάτι άλλο πονάει πιο πολύ. Και πρέπει να καταφύγει σε έναν έμπειρο πνευματικό γιατρό. Για να τον βοηθήσει να ελευθερωθεί πραγματικά από την αρρώστια της ψυχής του. Εκείνοι που δεν πηγαίνουν σ' αυτό τον πνευματικό γιατρό της Εκκλησίας, τον εξομολόγο, κάνουν λάθος εις βάρος του εαυτού τους.

3. Μη παραμελείτε τα τσεκ απ. Σώζουν ψυχές

Τι λένε οι γιατροί όταν μιλάνε για την υγεία;

-Δεν κάνεις καλά που δεν προσέχεις τον εαυτό σου.

Και τονίζουν κατηγορηματικά: «Πότε-πότε να κάνετε ένα τσεκ απ». Και κάνει καμιά φορά ο άνθρωπος την εξέταση και ενώ δεν υποψιαζόταν τίποτε, του βρίσκουν, τις χειρότερες αρρώστιες.

Ας μεταφερθούμε στα πνευματικά. Φανταζόμαστε τον εαυτό μας υγιή, αλλά δεν είμαστε. Λένε οι άγιοι Πατέρες: Όσο πιο πολύ ο άνθρωπος φαντάζεται τον εαυτό του, ότι δεν έχει ανάγκη από πνευματικό γιατρό και από πνευματική θεραπεία των ασθενειών της ψυχής του, τόσο πιο πολύ είναι άρρωστος.

Υπάρχει ακόμη μια περίπτωση ασθένειας που ο άρρωστος νομίζει πως είναι πιο καλά απ' όλους τους άλλους. Όλους τους άλλους τους νομίζει άρρωστους. Ε, αυτός είναι για δέσιμο. Γιατί όταν ο άνθρωπος χάσει τα λογικά του, έχει τους άλλους τρελούς, ανόητους, παράλυτους. Αλλά εκείνος είναι για δέσιμο. Και μάλιστα για εντατική παρακολούθηση.

Κάτι ανάλογο γίνεται και με την ψυχή μας. Μερικές φορές είμαστε άρρωστοι και δεν θέλουμε να το καταλάβουμε. Αλλά ο Χριστός, μας ξέρει καλύτερα, βλέπει καλύτερα και είναι ο μόνος σοφός ιατρός που μπορεί να μας διδάξει. Και κάθε άνθρωπος που παίρνει από την σοφία του Χριστού και την βάζει μέσα στην καρδιά του, αποκτά «μάτια Χριστού» και βλέπει βαθύτερα.

Οι ιερείς, από την σοφία του Χριστού έχουν και γι' αυτό διδάσκουν την αληθινή γνώση και την αληθινή σοφία στον κόσμο. Όποιος προσθέτει στη σοφία του Χριστού κάτι δικό του τα χαλάει. Γι' αυτό λέμε: «Όσο πιο πολύ δείχνει ο άνθρωπος εμμονή, σταθερότητα, εμπιστοσύνη 100% στα λόγια του Χριστού, τόσο περισσότερο γεμίζει η καρδιά του από την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Και γι' αυτό λέμε, ότι η ορθόδοξη πίστη είναι να μένουμε 100% αφοσιωμένοι σ' αυτά που είπε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός».

Λέγει ο Χριστός: «Προσέξτε τις αρρώστιες της ψυχής. Ζητείστε την κάθαρση και την θεραπεία της αρρώστιας της ψυχής». Και ερχόμαστε στην Εκκλησία για να τον παρακαλέσουμε να μας δώσει χάρη, έλεος και θεραπεία. Να κοινωνήσουμε τα άχραντα μυστήρια, το σώμα και το αίμα του Χριστού. «Εις ίασιν», λένε οι ευχές, «ψυχής και σώματος». Δεν είναι μόνο για θεραπεία της ψυχής. Και το σώμα να θεραπευθεί. Γιατί όλα με τη χάρη του Θεού γίνονται.

Διαβάζουμε στις Επιστολές του αποστόλου Παύλου: Στην Κόρινθο, εκείνη την εποχή, που ζούσε ακόμη ο απόστολος Παύλος, ένας χριστιανός, έκανε μια μεγάλη αμαρτία. Αιμομιξία. Με αδελφή του, με μητέρα του, οτιδήποτε και αν ήταν, πάντως έκανε αιμομιξία. Φοβερή αμαρτία. Και ο απόστολος Παύλος τι είπε; Στον άνθρωπο αυτό, να βάλλετε μεγάλο επιτίμιο». Γιατί άγιε απόστολε;

Εξηγεί. Ένα από τα δύο πρέπει να πεθάνει.

Ή η σάρκα, για να ζήσει η ψυχή. Ή η ψυχή, και θα ζήσει η σάρκα.

Τι προτιμάτε;

Το θέλημα του σώματος θα κάνετε, την αμαρτία, και θα αφήσετε να πεθάνει η ψυχή, ή θα νεκρώσετε το σώμα για την αμαρτία και θα του πείτε stop, δεν επιτρέπεται να προχωράς έτσι; Γιατί διαφορετικά θα πεθάνει πνευματικά ο άνθρωπος. Θα πεθάνει η ψυχή του.

Σ' αυτό το φοβερό δίλημμα ποιός άνθρωπος που έχει επίγνωση τι είναι ο Θεός, τι είναι ψυχή, τι είναι Βασιλεία του Θεού, μπορεί ποτέ να προτιμήσει τις πράξεις του σώματος, να τους δώσει προτεραιότητα και να έρθει έτσι θάνατος της ψυχής; Δεν θα προτιμήσει χίλιες φορές, να κόψει με το μαχαίρι την αμαρτία, για να μείνει ενώπιον του Θεού καθαρός, και να μπορέσει να έχει ελπίδα ότι θα πάει στην αιώνια ζωή;

Εάν δεν το κάνει, ε τότε, ή πίστη δεν έχει, ή κουκούτσι μυαλό δεν έχει, ή θέληση δεν έχει. Ό,τι και να του λείπει, είναι ένα άθλιο ον επάνω στη γη.

Για φαντασθείτε, να ξέρεις την αλήθεια και να μην έχεις θέληση. Να μην μπορείς να σφίξεις το μπράτσο της ψυχής σου, να ειπείς «όχι». Υπάρχει πιο άθλιο ον επάνω στη γη;

4. Τήρησε τις υποδείξεις του γιατρού σου

Ερχόμαστε στην Εκκλησία να παρακαλέσουμε τον Χριστό να μας δίνει φωτισμό και δύναμη να αγωνιζόμαστε εναντίον του κακού. Και να μας δώσει φάρμακα. Τα φάρμακα τι κάνουν; Βοηθούν τον άνθρωπο να γίνει καλύτερα. Δυναμώνουν ορισμένα μέλη του σώματος να αντιδράσουν στο δηλητήριο, στο μικρόβιο, σε ό,τι άσχημο και να υπάρχει μέσα μας. Να αμυνθεί ο οργανισμός, να γίνει καλά.

Για να επιτύχουμε αυτό το πράγμα, παίρνουμε το φάρμακο, όπως μας λέει ο γιατρός.

Κάποια φορά, πάει μια απλή γυναίκα στο γιατρό, για να της δώσει αγωγή. Και ο γιατρός της έδωσε φάρμακα και οδηγίες.

-Δύο την ημέρα. Ένα το πρωί και ένα το βράδυ.

Αλλά η απλή γυναϊκούλα, έκανε την σκέψη, «γιατί να τα παίρνω ένα-ένα, και να αργήσει το καλό να ρθει. Να τα πάρω όλα μαζί, για να ρθει το καλό γρήγορα». Πήρε λοιπόν τα χάπια, όλο το κουτί, τα κατάπιε, αλλά αντί να γίνει καλά, πέθανε.

Τι μας λέγει αυτό; Μέσα στην Εκκλησία και στα όσα λέει ο Θεός, δεν κάνουμε κατά την κρίση μας αυθαιρεσίες. «Έτσι μ' αρέσει εμένα. Έτσι το βλέπω εγώ καλά. Έτσι το θέλω καλύτερα».

Όχι έτσι. Αλλά όπως το διδάσκουν οι νόμοι της Εκκλησίας. Και ρωτάμε τον ιερέα: «Πώς θα το κάνουμε παππούλη αυτό; Πώς εκείνο;»

Λέει ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: «Ό,τι δεν γίνεται μέσα στην Εκκλησία και δεν το λέει ο παπάς είναι του διαβόλου. Εκείνα που γίνονται μέσα στην Εκκλησία να τα εμπιστεύεστε με όλη σας την καρδιά».

Ας παρακαλούμε τον Θεό, να μας βοηθάει να νεκρώνουμε τις πράξεις του σώματος, για να ζει η ψυχή και να έχουμε ελπίδα αιώνιας ζωής. Αμήν.-